

Mgr. Daria Šemberová: Srovnání polského překladu románu *Konec punku v Helsinkách* s českým originálem

diplomová práce

**Ústav bohemistických studií
Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze**

Praha květen 2015

posudek vedoucího DP

Diplomantka se ve své studii zabývá zajímavou a náročnou problematikou, a sice kritickým rozbořením překladu literárního textu (jde o román úspěšného mladého českého autora Jaroslava Rudiše *Konec punku v Helsinkách* a o jeho polskou verzi) s důrazem na problematiku adekvátnosti přetlumočení prvků obecné češtiny (zejména lexikálních) a lexikálních germanismů.

D. Šemberová v teoretické části diplomové práce přibližuje tvorbu J. Rudiše i charakteristiku zmiňovaného románu, pojednává o stratifikaci českého národního jazyka, o jeho útvarech spisovných i nespisovných, zvláštní kapitola je věnována obecné češtině (III), rozvrstvení polštiny (IV, cenné je kupř. srovnání české a polské jazykové situace), germanismům (V) i základnímu pojmosloví teorie uměleckého překladu (VI – otázka přeložitelnosti, ekvivalence a adekvátnosti v překladech beletrie, problematika zaměření překladatele na čtenáře).

Na tyto pasáže, které jsou zpracovány přehledně, s náležitou znalostí tématu, kultivovaným jazykem a na základě vhodně zastoupené odborné literatury, navazuje část analytická, v níž se diplomantka věnuje vybraným translátologickým otázkám.

I v těchto navazujících kapitolách (VII – VIII) D. Šemberová prokazuje cit pro práci s jazykovým materiálem, s uměleckým textem. Volí výstižné příklady, k jednotlivým překladatelským řešením dokáže zaujmout kritické a odborně podložené stanovisko, na různých místech práce nabízí vlastní varianty přetlumočení Rudišovy předlohy.

Je možné konstatovat, že je předložená diplomová práce zpracována s velkým zaujetím, oceňuji autorčinu samostanost a invenci, její kultivovaný projev. Je samozřejmě možné mít k DP určitá doporučení (v úvahu by kupř. připadalo ještě podrobnější zpracování některých kontroverzních témat, zejména otázky role češtiny spisovné a obecné, úzu aj.), ale tím by byl nutně omezen prostor pro prezentaci jiných relevantních pasáží. Místo o vícejazyčných prvcích bych hovořil o prvcích jinojazyčných (s. 72n.).

V diplomové práci se ojediněle objevují drobná nedopatření (např. chybějící kvantita na s. 14, 22 či interpunkce na s. 28, tvar 1. os. místo pl. na s. 17 aj.), ale ta nic nemění na celkově vysoké kvalitě autorčina textu.

Uvítal bych, kdyby se mohla diplomantka při obhajobě vyjádřit i k těmto otázkám:

a) role germanismů v češtině a v polštině (do jaké míry je nutné je překládat, do jaké míry jsou germanismy v češtině srozumitelné v polštině?);

b) míra náročnosti přetlumočení prvků obecné češtiny – které rysy OČ lze přeložit snadno a které jsou z překladatelské perspektivy obtížné?

Na základě výše uvedeného tedy konstatuji, že považuji diplomovou práci D. Šemberové za zdařilou. Doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji hodnotit ji jako *výbornou*.

V Praze dne 18.5.2015

doc. PhDr. Milan Hrdlička, CSc.
Ústav bohemistických studií FF UK